

ІХ ІМЁНАМІ НАЗВАНЫ ВУЛІЦЫ НАШАГА ГОРАДА

Дзьякаў Іосіф Іванавіч

Дзьякаў Іосіф Іванавіч нарадзіўся 22 сакавіка (4 красавіка) 1903 года ў горадзе Гомель у сям'і рабочага. Беларус. Прымаў удзел у Грамадзянскай вайне на Заходнім фронце. У 1922 годзе скончыў пяхотную школу імя Саўнаркама Беларускай ССР. Член ВКП(б) з 1931 года. З 1939 года, скончыўшы Вышэйшую сельскагаспадарчую школу, працаваў у Бярозаўскім раённым камітэце партыі Брэсцкай вобласці. У студзені 1942 года Бутурлінаўскім райваенкаматам Варонежскай вобласці быў прызваны ў Чырвоную Армію. На фронце ў Вялікую Айчынную вайну са студзеня 1942 года. Старшы лейтэнант, партарганізатар стралковага батальёна 494-га стралковага палка 174-й стралковай дывізіі (палкоўнік Н.І. Дзёмін) 31-й арміі (генерал-палкоўнік В.В. Глаголеў) 3-га Беларускага фронту (генерал арміі І.Д. Чарняхоўскі). У 1943 годзе скончыў курсы палітычнага саставу. Заходняга фронту. Ваяваў на Заходнім, Цэнтральным, 3-м Беларускім і 1-м Украінскім франтах.

Старшы лейтэнант Іосіф Дзьякаў асабліва вызначыўся пры вызваленні Беларусі. 23 чэрвеня 1944 года падчас прарыву варожай абароны і ў баі за важную ў тактычных адносінах вышыню ў Дубровенскім раёне Віцебскай вобласці афіцэр-палітработнік Дзьякаў І.І. асабістым прыкладам павёў байцоў у атаку. Уварваўшыся ў траншэю праціўніка, ён у рукапашнай стычцы знішчыў паўтара дзясятка гітлераўцаў і гранатай падарваў кулямёт.

Пры вызваленні Гродна нямецка-фашысцкія войскі аказвалі жорсткае супраціўленне на рубяжы Станіславава-Дзевятоўка-цагляны завод, неаднаразова прадпрымаючы лютыя контратакі. У ходзе двухдзённых напружаных баёў 6-я кавалерыйская (генерал-маёр П.П. Брыкель) і 174-я стралковая дывізіі (палкоўнік М.І. Дзёмін) прарвалі абарону на гэтым рубяжы і ў 22 гадзіны 15 ліпеня пачалі баі ў горадзе. Старшы лейтэнант Дзьякаў, замяніўшы параненага камандзіра стралковай роты, павёў байцоў на прарыв абароны праціўніка, першым уварваўся ў горад, знішчыў каля васьмідзiesiąці гітлераўцаў, што значна прыблізіла час вызвалення горада Гродна ад гітлераўскіх акупантаў.

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 24 сакавіка 1945 года за ўзорнае выкананне баявых заданняў камандавання на фронце барацьбы з нямецка-фашысцкімі захопнікамі і праяўленыя пры гэтым мужнасць і гераізм старшаму лейтэнанту Дзьякаву Іосіфу Іванавічу прысвоена званне Героя Савецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна і медаля «Залатая Зорка» (№ 6502). Яго баявы шлях адзначаны таксама ордэнам Айчыннай вайны 2-й ступені (1944.07.19.), двума ордэнамі Чырвонай Зоркі (1944.07.25., 1945.03.17.), медалём «За адвагу» (1943.06.28.) і іншымі ўзнагародамі.

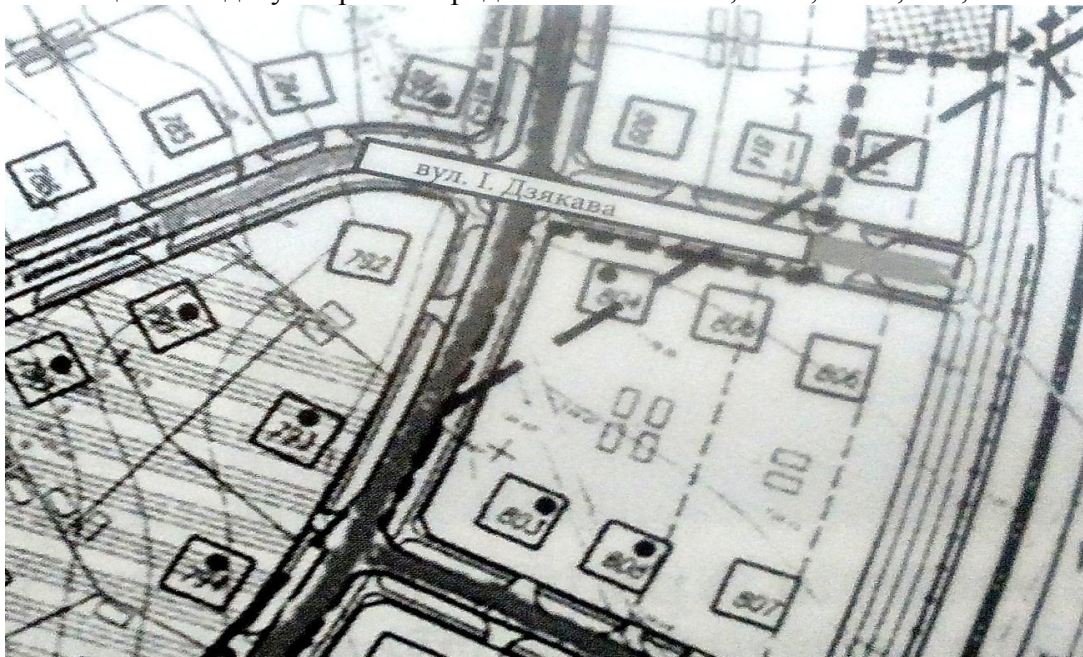
З 1945 года старшы лейтэнант Дзьякаў І.І. – у запасе. Жыў у Гомелі. Да 1970 года быў на партыйнай і савецкай рабоце. Памёр 1 лістапада 1984 года. Пахаваны ў Гомелі.

ДАВЕДКА:

Зараз у будынку былой каралеўскай сядзібы Станіславава размешчаны некалькі факультэтаў Гродзенскага дзяржаўнага аграрнага ўніверсітэту. Цагляны завод размяшчаўся на скрыжаванні цяперашніх вуліц Дзяржынскага і Дубко. У гэтым раёне быў вялікі наклад жоўтай гліны, прыгоднай для вырабу цэгля.

Крыніцы:

1. Іосіф Іванавіч Дзьякаў. Біяграфія [Электронны рэсурс] / І. І. Дзьякаў // Рэжым доступу: wiki2.org "ru / Дзьякаў, Іосіф Іванавіч;
2. Героі Савецкага Саюза: кароткі біяграфічны слоўнік: у 2 тамах. М.: Ваенвыд, 1987г.;
3. Гродна: Энцыклапедычны даведнік / гл.рэд. І. П. Шамякін і інш. - Мінск: Беларуская Савецкая Энцыклапедыя, 1989. – С. 212-213;
4. Карта-план БТІ горада Гродна;
5. Памяць: Гіст.-дакум. храніка Гродна-Мінск: БелЭн, 1999;с. 344, 427, 682-683.

Вуліца І.І.Дзьякава ў Гродне.

Браніслаў ЕРМАШКЕВІЧ (З кнігі “Памяць патрэбна жывым”)

